

ad §§ 13 og 14.

Da Loven om Diplomater og Konsulater vedtaget af 27. Maj 1908 blev vedtaget, forudsattes det, at Kontorarbejdet ved Gesandtskaberne ikke udkrævede særlige Kontorlokaler, men i Overensstemmelse med den hidtidige Praksis kunde foregaa i Lokaler (som Regel et enkelt Værelse) hørende til Gesandtens private Lejlighed.

Medens der ved nævnte Lovs § 20 blev givet Hjemmel for Kontorholdsgodtgørelse indenfor en begrænset Sum til de udsendte konsulære Tjenestemænd, blev der derfor ikke tillagt Gesandtskaberne Kontorholdsgodtgørelse.

Derimod har saavel diplomatiske som konsulære Repræsentanter i Udlandet i Medfør af fornævnte Lovs § 35 Krav paa Erstatning af Statskassen for deres af Udenrigsministeriet godkendte Udlæg i Statens Tjeneste, derunder til Porto og Tjenesterejser.

De saaledes givne Bestemmelser er ikke mere tidssvarende, idet Arbejdet ved Gesandtskaberne er vokset i saa betydelig Grad, at det næsten overalt har været nødvendigt at leje særlige Kontorlokaler, der er betalt af Statskassen, ligesom de faste Kontorholdsvederlag for de udsendte konsulære Tjenestemænd, navnlig efter Krigens Udbrud, er blevet overskredet i en saadan Udstrækning, at man ogsaa her har maattet yde de paagældende Tjenestemænd yderligere Tilskud.

De herved foraarsagede Udgifter for Statskassen har Udenrigsministeriet hidtil udredet i Henhold til Bestemmelsen i fornævnte Lovs § 35, men det maa nu anses for hensigtsmæssigt, at der i Loven optages særlige Bestemmelser, der afgiver Lovhjemmel for, at Tjenestemændenes Udgifter til Kontorlokaler, Kontormedhjælp og andre Tjenesteudgifter refunderes dem af Statskassen i den Udstrækning, hvori de paagældende Udgifter er nødvendige til Arbejdets forsvarlige Udførelse og godkendes af Udenrigsministeriet.

ad § 15.

Den foreslaaede Bestemmelse svarer til § 21 i Lov Nr. 123 af 27. Maj 1908, dog at de deri fastsatte Maksimumsbeløb for Kontorholdsvederlag til Valgkonsulater af Hensyn til Pengenes forringede Værdi er forhøjet henholdsvis fra 4 000 Kr. aarlig til 8 000 Kr. aarlig og fra 1 000 Kr. aarlig til 2 000 Kr. aarlig.

Som Betingelse for at opnaa den højeste Sats er det i fornævnte Lovbestemmelse krævet, at der ved det paagældende

Valgkonsulat ansættes en af Udenrigsministeriet godkendt dansk Sekretær. I nærværende Paragraf foreslaas det, at det er tilstrækkeligt, at der drages Omsorg for, at Korrespondance med Konsulatet kan foregaa paa Dansk. Lovgrunden til at give højere Kontorholdsvederlag, hvor en dansk Sekretær forefindes, er den, at det selvsagt er en betydelig Fordel for Forretningsverdenen, at Korrespondance ogsaa med de valgte Konsulater kan foregaa paa Dansk, og denne Fordel opnaas lige saavel i saadanne Tilfælde, hvor Konsulater personlig drager Omsorg for, at Korrespondance med Konsulatet kan finde Sted paa Dansk, enten fordi han selv er Dansk, eller fordi han behersker det danske Sprog.

Den nu foreslaaede Affattelse vil yderligere forøge Chancerne for, at Udenrigsministeriet kan sikre sig egnede Valgkonsulater af dansk Nationalitet, hvilket af mange Grunde bør foretrækkes, jfr. § 12 i Forslag til Lov om Udenrigstjenesten.

ad §§ 16 og 17.

De heri indeholdte Forslag om Godtgørelse for Tjenestemandens Udlæg til Tjenesterejser og Flytning er i Overensstemmelse med de hidtil gældende Bestemmelser i Lov Nr. 123 af 27. Maj 1908 § 32 og 33, 1ste Stykke, samt § 34, 2det Stykke, dog at der som stemmende med Ret og Billighed i Stedet for Bidrag til Hjemrejseomkostninger er foreslaaet fuldstændig Godtgørelse for Udlæg til Hjemrejse til den Tjenestemand, der fratræder en Post i Udlandet uden at tiltræde anden Post, og til Enke eller umyndigt Barn efter Tjenestemand, der afgaar ved Døden paa en Post i Udlandet.

ad § 18.

Den her foreslaaede Bestemmelse om Godtgørelse for Husejjetab svarer til Bestemmelsen i Lov Nr. 123 af 27. Maj 1908 § 33, 2det Stykke, og § 34, 1ste Stykke, dog at den deri fastsatte Begrænsning af Godtgørelse er foreslaaet ophævet som irrationel.

ad § 20.

Medens der ifølge den i Lov Nr. 123 af 27. Maj 1908 § 39 indeholdte Bestemmelse er Adgang til at opkræve Gebyrer for Embedshandlinger, der udføres ved Gesandtskaber og Konsulater, findes der ikke tilsvarende Bestemmelser for Embedshandlinger, udførte i Udenrigsministeriet. Ved nærværende Paragraf foreslaas der indført Adgang til at afkræve Gebyrer